

ISSN 0005-8777

Benelux Publicatieblad

Jaargang 2020
Nummer 1
Datum uitgifte 30/03/2020

Beschikkingen

4

BESCHIKKING van het Benelux Comité van Ministers betreffende de algemene wederzijdse erkenning van de hoedanigheid van gekwalificeerd persoon op het gebied van gezondheid en hygiëne van vrij wild – M (2019) 13 4

BESCHIKKING van het Benelux Comité van Ministers tot benoeming van een plaatsvervangend raadsheer in het Benelux-Gerechtshof – M (2019) 18 12

BESCHIKKING van het Benelux Comité van Ministers tot het verlenen van eervol ontslag uit zijn functie aan de secretaris-generaal van de Benelux Unie – M (2019) 19 13

BESCHIKKING van het Benelux Comité van Ministers tot benoeming van een adjunct-secretaris-generaal van de Benelux Unie – M (2019) 20 14

BESCHIKKING van het Benelux Comité van Ministers tot benoeming van de secretaris-generaal van de Benelux Unie – M (2019) 21 15

BESCHIKKING van het Benelux Comité van Ministers tot het verlenen van eervol ontslag uit zijn functie aan een adjunct-secretaris-generaal van de Benelux Unie – M (2019) 22 16

BESCHIKKING van het Benelux Comité van Ministers tot benoeming van een adjunct-secretaris-generaal van de Benelux Unie – M (2020) 1 17

BESCHIKKING van het Benelux Comité van Ministers betreffende de wederzijdse erkenning van bewijzen afgeleverd in overeenstemming met het STCW-F-verdrag – M (2020) 2 18

BESCHIKKING van het Benelux Comité van Ministers tot benoeming van een plaatsvervangend raadsheer in het Benelux-Gerechtshof – M (2020) 3 27

BESCHIKKING van het Benelux Comité van Ministers tot benoeming van een plaatsvervangend raadsheer in het Benelux-Gerechtshof – M (2020) 4 28

BESCHIKKING van het Benelux Comité van Ministers tot benoeming van de voorzitter van de Raadgevende Commissie bevoegd inzake ambtenarenrechtspraak voor de personen in dienst van de Benelux Unie – M (2020) 6 29

BESCHIKKING van het Benelux Comité van Ministers tot benoeming van een rechter in het Benelux-Gerechtshof – M (2020) 7	30
---	-----------

Jaarplan

31

JAARPLAN 2020	31
----------------------	-----------

Beschikkingen

BESCHIKKING van het Benelux Comité van Ministers betreffende de algemene wederzijdse erkenning van de hoedanigheid van gekwalificeerd persoon op het gebied van gezondheid en hygiëne van vrij wild – M (2019) 13

Het Benelux Comité van Ministers,

Gelet op artikel 6, lid 2, onder a), van het Verdrag tot instelling van de Benelux Unie,

Gelet op artikel 1, onder b), van het Protocol van 29 april 1969 inzake de afschaffing van controles en formaliteiten aan de binnengrenzen van de Benelux en inzake de opheffing van de belemmeringen van het vrije verkeer,

Overwegende dat verordening (EG) nr. 853/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 houdende vaststelling van specifieke hygiënevoorschriften voor levensmiddelen van dierlijke oorsprong vereist dat vrij wild, dat wordt gejaagd om voor menselijke consumptie in de handel te worden gebracht, ter plaatse aan een eerste onderzoek op het gebied van gezondheid en hygiëne wordt onderworpen door ten minste één zgn. “gekwalificeerd persoon”,

Overwegende dat in elk Benelux-land opleidingen worden verstrekt om jagers overeenkomstig bovengenoemde verordening (EG) nr. 853/2004 tot gekwalificeerde personen op te leiden en dat de Benelux-landen gelijkwaardige maatstaven hanteren om te waarborgen dat gekwalificeerde personen over de vereiste kennis beschikken,

Overwegende dat noch de opleidingen noch de erkenning van gekwalificeerde personen zijn geharmoniseerd in het kader van de Europese Unie,

Overwegende dat in 2011 tussen de bevoegde veterinaire diensten op ambtelijk niveau Benelux-afspraken werden uitgewerkt met betrekking tot een eerste fase van erkenning op grond van individuele aanvragen van gekwalificeerde personen uit een Benelux-land om in die hoedanigheid te kunnen optreden in een ander Benelux-land, met het vooruitzicht om in een tweede fase een algemene wederzijdse erkenning tot stand te brengen,

Overwegende dat deze eerste fase van erkenning op grond van individuele aanvragen in de praktijk geen toepassing meer vindt en dat het wenselijk is om de voorziene tweede fase van algemene wederzijdse erkenning tot stand te brengen,

Heeft het volgende beslist:

Artikel 1. Begripsomschrijvingen

1. Voor de toepassing van deze beschikking wordt verstaan onder:
 - a) “Verordening (EG) nr. 853/2004”: verordening (EG) nr. 853/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 houdende vaststelling van specifieke hygiënevoorschriften voor levensmiddelen van dierlijke oorsprong;
 - b) “Gekwalificeerd persoon”: een gekwalificeerd persoon als bedoeld in hoofdstuk I van sectie IV van bijlage III bij verordening (EG) nr. 853/2004.
2. Naast het bepaalde in lid 1, zijn voor de toepassing van deze beschikking de in artikel 2 van verordening (EG) nr. 853/2004 bedoelde definities van toepassing.

Artikel 2. Algemene wederzijdse erkenning

1. Elk Benelux-land erkent, voor het optreden als gekwalificeerd persoon op zijn grondgebied conform de aldaar toepasselijke interne voorschriften, de hoedanigheid van gekwalificeerd persoon waarover de betrokken persoon in een ander Benelux-land beschikt overeenkomstig het bepaalde in hoofdstuk I van sectie IV van bijlage III bij verordening (EG) nr. 853/2004 en de in dat andere Benelux-land ter uitvoering daarvan vastgestelde interne voorschriften.
2. Onverminderd het bepaalde in de artikelen 3 en 4 van deze beschikking, geldt de in het eerste lid bedoelde erkenning zonder verdere formaliteiten.

Artikel 3. Verificatie van de hoedanigheid van gekwalificeerd persoon

1. De Benelux-landen stellen elkaar in kennis van de bevoegde autoriteiten en dierenartsen die conform de toepasselijke interne voorschriften van het betrokken Benelux-land gerechtigd zijn kennis te nemen van de gegevens welke staven dat een welbepaald persoon in dat Benelux-land de hoedanigheid van gekwalificeerd persoon heeft.
2. Elk Benelux-land geeft de in het eerste lid bedoelde bevoegde autoriteiten en dierenartsen uit een ander Benelux-land toegang tot de gegevens welke nodig zijn om te kunnen staven dat een welbepaald persoon op het eigen grondgebied over de hoedanigheid van gekwalificeerd persoon beschikt.
3. Elk Benelux-land draagt er zorg voor dat de in het tweede lid bedoelde gegevens uit een ander Benelux-land slechts gebruikt worden voor de verificatie van de hoedanigheid van gekwalificeerd persoon van degene die in een individueel geval in die hoedanigheid optreedt.

Artikel 4. Bescherming van de persoonlijke levenssfeer

1. De verwerking van persoonsgegevens bij de uitvoering van deze beschikking geschiedt in strikte overeenstemming met de bepalingen van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) en met de ter uitvoering daarvan in de interne rechtsorde van het betrokken Benelux-land vastgestelde bepalingen.
2. De gegevens mogen niet worden gebruikt voor andere doeleinden dan bedoeld in artikel 3, lid 3, en mogen niet worden meegedeeld aan anderen dan de betrokken bevoegde autoriteit of dierenarts.
3. Indien de betrokken gegevens als vertrouwelijk gelden in het Benelux-land waarvan deze gegevens afkomstig zijn, zien de andere Benelux-landen er tevens op toe dat hun bevoegde autoriteiten en dierenartsen die vertrouwelijkheid respecteren.

Artikel 5. Overleg

1. In voorkomend geval vindt over de uitvoering van deze beschikking overleg plaats tussen de hoofden van de veterinaire diensten van de Benelux-landen.
2. Naar aanleiding van het in het eerste lid bedoelde overleg kunnen de hoofden van de veterinaire diensten van de Benelux-landen zo nodig dienstige voorstellen doen als bedoeld in artikel 12, onder b), van het Verdrag tot instelling van de Benelux Unie.

Artikel 6. Inwerkingtreding en uitvoering

1. Deze beschikking treedt in werking op de dag van ondertekening.
2. De Benelux-landen doen de nodige wettelijke, regelgevende en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk twaalf maanden na de in het eerste lid bedoelde dag van ondertekening aan de bepalingen van deze beschikking te voldoen.
3. Wanneer de Benelux-landen de in het tweede lid bedoelde bepalingen vaststellen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking ervan naar deze beschikking verwezen.

Gedaan te Luxemburg, op 18 december 2019.

De Voorzitter van het Benelux Comité van Ministers,

J. ASSELBORN

Gemeenschappelijke memorie van toelichting bij beschikking M (2019) 13 van het Benelux Comité van Ministers betreffende de algemene wederzijdse erkenning van de hoedanigheid van gekwalificeerd persoon op het gebied van gezondheid en hygiëne van vrij wild

1. Algemene toelichting

Verordening (EG) nr. 853/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 houdende vaststelling van specifieke hygiënevoorschriften voor levensmiddelen van dierlijke oorsprong¹ (hierna: “verordening (EG) nr. 853/2004”) bevat bepaalde voorschriften wat betreft het optreden van een zgn. “gekwalificeerd persoon” bij het jagen van vrij wild om dat wild voor menselijke consumptie in de handel te kunnen brengen. De implementatie van verordening (EG) nr. 853/2004 op dit punt geschiedt evenwel door elke lidstaat afzonderlijk, waardoor de hoedanigheid van gekwalificeerd persoon als het ware ophoudt bij de landsgrenzen. Met deze beschikking worden op basis van het Verdrag tot instelling van de Benelux Unie afspraken vastgelegd teneinde binnen de Benelux een algemene wederzijdse erkenning tot stand te brengen van de hoedanigheid van gekwalificeerde personen, opdat een gekwalificeerd persoon uit een Benelux-land ook in de andere Benelux-landen in die hoedanigheid kan optreden.

a) De EU-context

De betrokken voorschriften van verordening (EG) nr. 853/2004 zijn neergelegd in sectie IV van bijlage III bij deze verordening. Deze sectie heeft betrekking op vlees van vrij wild. In hoofdstuk I zijn bepalingen opgenomen over de opleiding van jagers op het gebied van gezondheid en hygiëne om het wild ter plaatse aan een eerste onderzoek te kunnen onderwerpen in de hoedanigheid van gekwalificeerd persoon. Per jachtgezelschap dient ten minste één persoon over de nodige kennis te beschikken. De betrokken opleidingen moeten aan een aantal inhoudelijke criteria voldoen en de jagersverenigingen worden aangemoedigd om in dergelijke opleidingen te voorzien. Noch de opleidingen noch de erkenning van gekwalificeerde personen worden echter geharmoniseerd. In hoofdstukken II en III zijn bepalingen opgenomen wat betreft het hanteren van grof vrij wild respectievelijk klein vrij wild.

b) De Benelux-context

In Benelux-verband werd reeds in 2011 in kaart gebracht hoe elkeen van de Benelux-landen verordening (EG) nr. 853/2004 op dit punt heeft geïmplementeerd, en werden tussen de bevoegde veterinaire diensten op ambtelijk niveau afspraken gemaakt wat betreft wederzijdse erkenning, om op verzoek van de betrokkene individuele aanvragen te behandelen met het oog op het optreden als gekwalificeerd persoon in een ander Benelux-land². Deze afspraken omtrent de behandeling van individuele aanvragen betroffen evenwel een eerste fase van wederzijdse erkenning; het was vanaf het begin de bedoeling om in een tweede fase te bekijken of zij vervangen konden worden door een systeem van algemene wederzijdse erkenning.

¹ PB L 139 van 30.4.2004, blz. 55.

² Zie de door het Benelux Secretariaat-Generaal uitgegeven brochure “Wildhygiëneregels in de Benelux” (december 2011).

Aangezien deze eerste fase in de praktijk slechts een beperkte meerwaarde heeft opgeleverd en heden geen toepassing meer vindt, en het proces bovendien slechts één maal per jaar plaatsvond met tussenkomst van de jagersverenigingen, wordt het wenselijk geacht om over te schakelen op de tweede fase en het proces te vereenvoudigen. Het is nadrukkelijk de wens om daarbij zo pragmatisch mogelijk te blijven en niet in te grijpen op de rol van de jagersverenigingen op het gebied van de desbetreffende opleidingen, op de examens om de nodige kennis te toetsen, op de modaliteiten van elk Benelux-land voor de registratie van gekwalificeerde personen of op het format van de verklaringen die gekwalificeerde personen gemachtigd zijn te ondertekenen.

Voor de algemene wederzijdse erkenning, wordt ervoor gekozen deze in de vorm te gieten van een beschikking van het Benelux Comité van Ministers als bedoeld in artikel 6, lid 2, onder a), van het Verdrag tot instelling van de Benelux Unie. In tegenstelling tot de eerdere afspraken op het niveau van de bevoegde veterinaire diensten, laat dergelijke beschikking immers toe juridisch bindende afspraken te maken tussen de Benelux-landen en zodoende rechtszekerheid te bieden aan naar behoren gekwalificeerde personen uit een Benelux-land om hun werkterrein tot de gehele Benelux te kunnen uitbreiden; zij laat tevens toe te verzekeren dat ook in een ander Benelux-land de eventuele vertrouwelijkheid van gegevens wordt gerespecteerd en dat persoonsgegevens naar behoren worden beschermd.

2. Artikelsgewijze toelichting

Preambule

Verordening (EG) nr. 853/2004 strekt er mede toe de goede werking van de interne markt met betrekking tot producten van dierlijke oorsprong te waarborgen. Onderhavige beschikking streeft een gelijkaardig doel na. Zoals ook het geval was voor eerdere beschikkingen op veterinair gebied, vormt het Protocol van 29 april 1969 inzake de afschaffing van controles en formaliteiten aan de binnengrenzen van de Benelux en inzake de opheffing van de belemmeringen van het vrije verkeer de geëigende juridische basis voor onderhavige beschikking.

Intra-Benelux is de algemene wederzijdse erkenning van de hoedanigheid van gekwalificeerde personen mogelijk omdat de Benelux-landen gelijkwaardige maatstaven hanteren wat betreft de nodige opleiding en examinering.

In de preambule wordt voorts verwezen naar de reeds genoemde antecedenten inzake Benelux-afspraken over gekwalificeerde personen, welke *ab initio* voorzagen in de eventuele evolutie naar een systeem van algemene wederzijdse erkenning. In de praktijk zal er binnen dergelijk systeem van algemene wederzijdse erkenning nood bestaan aan de mogelijkheid tot verificatie (nagenoeg *in real time*) van de hoedanigheid van een gekwalificeerd persoon (zie artikel 3), alsook aan garanties om de privacy van de betrokkene en de vertrouwelijkheid van gegevens ook in een grensoverschrijdende context te beschermen (zie artikel 4).

Artikel 1

Dit artikel bevat de toepasselijke begripsomschrijvingen. Aangezien deze beschikking verband houdt met de implementatie van verordening (EG) nr. 853/2004, sluit de in de beschikking gebruikte terminologie aan op die van deze verordening en zijn de definities van de verordening hier van toepassing. Dit brengt onder meer met zich mee dat de notie “bevoegde autoriteit” begrepen dient te worden zoals gedefinieerd in artikel 2 van verordening (EG) nr. 852/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 inzake levensmiddelenhygiëne³.

Artikel 2

Artikel 2 concretiseert de hierboven reeds uiteengezette algemene wederzijdse erkenning van de hoedanigheid van gekwalificeerde personen binnen de Benelux. Het betreft de erkenning van deze hoedanigheid die in een ander Benelux-land is verworven overeenkomstig de desbetreffende bepalingen van verordening (EG) nr. 853/2004 en de interne voorschriften van dat Benelux-land. De erkenning laat toe dat een gekwalificeerd persoon uit een Benelux-land optreedt in een ander Benelux-land als ware het een gekwalificeerd persoon overeenkomstig de aldaar toepasselijke voorschriften. Van belang is dat de erkenning volledig automatisch geschiedt en dat zij dus geen enkele specifieke handeling vergt van het Benelux-land waar de gekwalificeerde persoon optreedt.

De in aanmerking komende personen zijn deze die in België, Luxemburg of Nederland de opleiding voor gekwalificeerde personen hebben gevolgd en met goed gevolg het desbetreffende examen hebben afgelegd. In België en Nederland beschikken deze personen over een certificaat van gekwalificeerd persoon; aangezien de opleiding en examinering in Luxemburg zijn geïntegreerd in het jachtexamen, heeft elkeen die beschikt over een Luxemburgse jachtakte/jachtverlof de hoedanigheid van gekwalificeerd persoon.

Artikel 3

Het automatische karakter van de in artikel 2 bedoelde algemene wederzijdse erkenning belet niet dat een bevoegde autoriteit of dierenarts waaraan een verklaring wordt voorgelegd die is ondertekend door een gekwalificeerd persoon uit een ander Benelux-land, zich er zo nodig van vergewist dat de ondertekenaar wel degelijk over de vereiste hoedanigheid beschikt. Daartoe voorziet artikel 3 in het verlenen van toegang aan die bevoegde autoriteit of dierenarts tot de registers waarin alle gekwalificeerde personen van dat andere land zijn opgenomen.

Om dergelijke toegang te kunnen organiseren, dient elk Benelux-land vooreerst kenbaar te maken welke bevoegde autoriteiten en dierenartsen in het eigen land kennis kunnen nemen van die registers. De andere Benelux-landen dienen deze personen vervolgens in de gelegenheid te stellen om ook van hun registers kennis te nemen, althans voor zover nodig in een concreet geval. Het verlenen van die toegang kan op pragmatische wijze gebeuren, al ware het door het ter beschikking stellen van Excel-lijsten aan de hoofzakelijk bevoegde autoriteit van de andere landen, die deze vervolgens op dezelfde wijze raadpleegbaar maakt als de eigen lijsten (onverminderd eventuele meer geavanceerde modaliteiten in de toekomst – zie verder de toelichting bij artikel 5).

³ PB L 139 van 30.4.2004, blz. 1.

Aangezien de betrokken registers persoonsgegevens bevatten, kan het verlenen van toegang ertoe een delicate aangelegenheid zijn. Bijgevolg bevat de beschikking niet alleen een afzonderlijk artikel gewijd aan de bescherming van persoonsgegevens (artikel 4), maar bepaalt het derde lid van artikel 3 ook uitdrukkelijk dat gegevens slechts gebruikt mogen worden voor zover nodig om in een concreet geval de hoedanigheid van gekwalificeerd persoon te verifiëren. Elk Benelux-land dient op het interne vlak te verzekeren dat zijn bevoegde autoriteiten of dierenartsen de toegang niet voor andere doeleinden aanwenden (zie ook het tweede lid van artikel 4).

Artikel 4

Artikel 4 verzekert dat de waarborgen ter bescherming van persoonsgegevens die een Benelux-land op het interne vlak verplicht is te bieden, tevens gelden voor de verwerking van persoonsgegevens die in het kader van deze beschikking grensoverschrijdend geschiedt. Deze waarborgen liggen vervat in de zgn. algemene verordening gegevensbescherming⁴ en de wet- en regelgeving die elk Benelux-land ter uitvoering van die verordening heeft vastgesteld. Zij behelzen voorschriften over bijvoorbeeld de bewaring van de gegevens, de beveiliging ervan, de toegang ertoe, de correctie of verwijdering ervan, informatieverplichtingen richting de betrokkene, enz. De uit de algemene verordening gegevensbescherming voortvloeiende vereisten dienen hier niet *in extenso* herhaald te worden. Artikel 4 benadrukt wel de verplichtingen inzake doelbinding en vertrouwelijkheid van de gegevens. Wat betreft de rechtmatigheid van de gegevensverwerking, kan hier voorts opgemerkt worden dat de juridisch bindende rechtskracht van de beschikking essentieel is in het licht van de vereisten die de algemene verordening gegevensbescherming dienaangaande stelt.

Artikel 5

Artikel 5 voorziet in de mogelijkheid om over de concrete uitvoering van de beschikking overleg te plegen in het kader van het reguliere Benelux-overleg tussen de “*Chief Veterinary Officers*” van de drie landen. Dergelijk overleg kan nuttig zijn om van bijvoorbeeld een pragmatische uitwisseling van Excel-lijsten eventueel te evolueren naar gebruikmaking van de elektronische systemen van de landen (zoals het Faunaregistratiesysteem in Nederland) indien die zich daartoe lenen, of naar een zekere centralisatie van de gegevens, bijvoorbeeld door middel van doorverwijzing op de website van het Benelux Secretariaat-Generaal naar de (afgeschermd) online vindplaatsen van nationale registers. Het overleg kan ook nuttig zijn om elkaar te informeren over eventuele relevante ontwikkelingen inzake de opleiding van gekwalificeerde personen.

⁴ Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)(PB L 119 van 4.5.2016, blz. 1).

Artikel 6

Dit artikel regelt de inwerkingtreding en de tenuitvoerlegging van deze beschikking. Voor de tenuitvoerlegging geldt een termijn van een jaar vanaf de dag van ondertekening. Concreet betekent dit dat de Benelux-landen zich engageren om, binnen die termijn, de voor de uitvoering van de beschikking benodigde administratieve maatregelen te nemen, zijnde in hoofdzaak de (eerste) mededeling van de relevante bevoegde autoriteiten en dierenartsen, onder toezegging van de nodige waarborgen inzake privacy en vertrouwelijkheid, en de terbeschikkingstelling van de betrokken registers.

Moest de bestaande wet- of regelgeving van de Benelux-landen een obstakel vormen of ontoereikend zijn om ten volle uitvoering te kunnen geven aan deze beschikking, zou deze wet-of regelgeving tevens aangepast moeten worden. Dergelijke aanpassing lijkt hier evenwel niet aan de orde, nu het eenvoudige systeem van algemene wederzijdse erkenning dat door deze beschikking tot stand wordt gebracht (en dat in de plaats treedt van de meer omslachtige ambtelijke afspraken uit 2011 over de behandeling van individuele aanvragen) zonder meer lijkt te kunnen functioneren binnen het kader van de regelingen welke ten tijde van de totstandkoming van deze beschikking in België zijn neergelegd in het Koninklijk besluit van 30 november 2015 betreffende de hygiëne van levensmiddelen van dierlijke oorsprong⁵, in Luxemburg in de akte met als opschrift "*Règlement grand-ducal du 4 février 1994 concernant les problèmes sanitaires et de police sanitaire relatifs à la mise à mort du gibier sauvage et à la mise sur le marché des viandes de gibier sauvage*"⁶ en in Nederland in het Besluit dierlijke producten⁷. Bovendien kan de nodige gegevensbescherming in de drie landen reeds gewaarborgd worden met toepassing van de desbetreffende vigerende voorschriften.

⁵ Belgisch Staatsblad, 15.12.2015. Zie in het bijzonder artikel 29, § 3, van genoemd Koninklijk besluit.

⁶ *Mémorial A*, nr. 12, 1994.

⁷ Besluit van 2 november 2012, houdende regels met betrekking tot dierlijke producten (Besluit dierlijke producten)(Stb. 2012, 602).

BESCHIKKING van het Benelux Comité van Ministers tot benoeming van een plaatsvervangend raadsheer in het Benelux-Gerechtshof – M (2019) 18

Het Benelux Comité van Ministers,

Gelet op artikel 3, leden 1 tot en met 3, van het Verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-Gerechtshof, ondertekend te Brussel op 31 maart 1965, zoals laatst gewijzigd door het op 15 oktober 2012 te Luxemburg ondertekende Protocol,

Overwegende dat het Benelux Comité van Ministers op 27 augustus 2019 akte heeft verleend van het ontslag, met ingang van 1 september 2019, van de heer A.H.T. Heisterkamp als plaatsvervangend raadsheer in het Benelux-Gerechtshof,

Op voordracht van de Nederlandse minister voor Rechtsbescherming,

Heeft het volgende beslist:

Artikel 1

De heer M.J. Kroeze, raadsheer in de Hoge Raad der Nederlanden, wordt benoemd tot plaatsvervangend raadsheer in het Benelux-Gerechtshof.

Artikel 2

Deze beschikking treedt in werking op de dag van ondertekening.

Gedaan te Luxemburg, op 14 januari 2020.

De Voorzitter van het Benelux Comité van Ministers,

J. ASSELBORN

BESCHIKKING van het Benelux Comité van Ministers tot het verlenen van eervol ontslag uit zijn functie aan de secretaris-generaal van de Benelux Unie – M (2019) 19

Het Benelux Comité van Ministers,

Gelet op artikel 19, lid 4, van het Verdrag tot instelling van de Benelux Unie,

Gezien beschikking M (2017) 9 van het Benelux Comité van Ministers tot benoeming van de secretaris-generaal van de Benelux Unie,

Overwegende de besprekingen van de eerste ministers van de drie Benelux-landen gedurende de Benelux-Top van 3 oktober 2016 te Schengen betreffende de benoeming van het nieuwe College van Secretarissen-generaal en van de secretaris-generaal van de Benelux Unie,

Overwegende dat de eerste ministers van de drie Benelux-landen gedurende de Benelux-Top van 8 november 2017 te Den Haag, zich baserend op een rotatie van de secretaris-generaal en de adjunct-secretarissen-generaal na een zittingstermijn van drie jaar, overeenstemming hebben bereikt over een gezamenlijke verklaring ter verduidelijking van de uitlegging van artikel 19, derde lid, van bovengenoemd Verdrag, welke werd ondertekend op 10 december 2018 door de ministers van Buitenlandse Zaken van de drie Benelux-landen,

Overwegende het voorstel om, in het kader van het aldus ingestelde rotatiesysteem, het mandaat van het huidige Belgisch lid van het College van Secretarissen-generaal te beëindigen,

Heeft het volgende beslist:

Artikel 1

Eervol ontslag uit zijn functie wordt verleend aan de heer Thomas Antoine per 31 december 2019.

Artikel 2

Deze beschikking treedt in werking op 1 januari 2020.

Gedaan te Brussel, op 9 december 2019.

De Voorzitter van het Benelux Comité van Ministers,

J. ASSELBORN

BESCHIKKING van het Benelux Comité van Ministers tot benoeming van een adjunct-secretaris-generaal van de Benelux Unie – M (2019) 20

Het Benelux Comité van Ministers,

Gelet op artikel 19 van het Verdrag tot instelling van de Benelux Unie,

Overwegende de besprekingen van de eerste ministers van de drie Benelux-landen gedurende de Benelux-Top van 3 oktober 2016 te Schengen betreffende de benoeming van het nieuwe College van Secretarissen-generaal en van de secretaris-generaal van de Benelux Unie,

Overwegende dat de eerste ministers van de drie Benelux-landen gedurende de Benelux-Top van 8 november 2017 te Den Haag, zich baserend op een rotatie van de secretaris-generaal en de adjunct-secretarissen-generaal na een zittingstermijn van drie jaar, overeenstemming hebben bereikt over een gezamenlijke verklaring ter verduidelijking van de uitlegging van artikel 19, derde lid, van bovengenoemd Verdrag, welke werd ondertekend op 10 december 2018 door de ministers van Buitenlandse Zaken van de drie Benelux-landen,

Overwegende het voorstel om, in het kader van het aldus ingestelde rotatiesysteem, een nieuw Belgisch lid van het College van Secretarissen-generaal te benoemen in de functie van adjunct-secretaris-generaal, tot en met 31 december 2022,

Heeft het volgende beslist:

Artikel 1

De heer Rudy Huygelen, van Belgische nationaliteit, wordt benoemd tot adjunct-secretaris-generaal van de Benelux Unie.

Artikel 2

Deze beschikking treedt in werking op 1 januari 2020.

Gedaan te Brussel, op 9 december 2019.

De Voorzitter van het Benelux Comité van Ministers,

J. ASSELBORN

BESCHIKKING van het Benelux Comité van Ministers tot benoeming van de secretaris-generaal van de Benelux Unie – M (2019) 21

Het Benelux Comité van Ministers,

Gelet op artikel 19 van het Verdrag tot instelling van de Benelux Unie,

Overwegende de besprekingen van de eerste ministers van de drie Benelux-landen gedurende de Benelux-Top van 3 oktober 2016 te Schengen betreffende de benoeming van het nieuwe College van Secretarissen-generaal en van de secretaris-generaal van de Benelux Unie,

Overwegende dat de eerste ministers van de drie Benelux-landen gedurende de Benelux-Top van 8 november 2017 te Den Haag, zich baserend op een rotatie van de secretaris-generaal en de adjunct-secretarissen-generaal na een zittingstermijn van drie jaar, overeenstemming hebben bereikt over een gezamenlijke verklaring ter verduidelijking van de uitlegging van artikel 19, derde lid, van bovengenoemd Verdrag, welke werd ondertekend op 10 december 2018 door de ministers van Buitenlandse Zaken van de drie Benelux-landen,

Overwegende het voorstel om, in het kader van het aldus ingestelde rotatiesysteem, het huidige Luxemburgs lid van het College van Secretarissen-generaal te benoemen in de functie van secretaris-generaal, tot en met 31 december 2022,

Overwegende dat deze benoeming met zich meebrengt dat zijn mandaat als adjunct-secretaris-generaal van de Benelux Unie wordt beëindigd,

Heeft het volgende beslist:

Artikel 1

De heer Alain de Muysen, van Luxemburgse nationaliteit, wordt benoemd tot secretaris-generaal van de Benelux Unie.

Artikel 2

Beschikking M (2017) 1 van het Benelux Comité van Ministers tot benoeming van een adjunct-secretaris-generaal van de Benelux Unie wordt opgeheven.

Artikel 3

Deze beschikking treedt in werking op 1 januari 2020.

Gedaan te Brussel, op 9 december 2019.

De Voorzitter van het Benelux Comité van Ministers,

J. ASSELBORN

BESCHIKKING van het Benelux Comité van Ministers tot het verlenen van eervol ontslag uit zijn functie aan een adjunct-secretaris-generaal van de Benelux Unie – M (2019) 22

Het Benelux Comité van Ministers,

Gelet op artikel 19, lid 4, van het Verdrag tot instelling van de Benelux Unie,

Gezien beschikking M (2017) 2 van het Benelux Comité van Ministers tot benoeming van een adjunct-secretaris-generaal van de Benelux Unie,

Overwegende de besprekingen van de eerste ministers van de drie Benelux-landen gedurende de Benelux-Top van 3 oktober 2016 te Schengen betreffende de benoeming van het nieuwe College van Secretarissen-generaal en van de secretaris-generaal van de Benelux Unie,

Overwegende dat de eerste ministers van de drie Benelux-landen gedurende de Benelux-Top van 8 november 2017 te Den Haag, zich baserend op een rotatie van de secretaris-generaal en de adjunct-secretarissen-generaal na een zittingstermijn van drie jaar, overeenstemming hebben bereikt over een gezamenlijke verklaring ter verduidelijking van de uitlegging van artikel 19, derde lid, van bovengenoemd Verdrag, welke werd ondertekend op 10 december 2018 door de ministers van Buitenlandse Zaken van de drie Benelux-landen,

Overwegende het voorstel om, in het kader van het aldus ingestelde rotatiesysteem, het mandaat van het huidige Nederlands lid van het College van Secretarissen-generaal te beëindigen,

Heeft het volgende beslist:

Artikel 1

Eervol ontslag uit zijn functie wordt verleend aan de heer Luuk Blom per 31 december 2019.

Artikel 2

Deze beschikking treedt in werking op 1 januari 2020.

Gedaan te Brussel, op 9 december 2019.

De Voorzitter van het Benelux Comité van Ministers,

J. ASSELBORN

BESCHIKKING van het Benelux Comité van Ministers tot benoeming van een adjunct-secretaris-generaal van de Benelux Unie – M (2020) 1

Het Benelux Comité van Ministers,

Gelet op artikel 19 van het Verdrag tot instelling van de Benelux Unie,

Overwegende de besprekingen van de eerste ministers van de drie Benelux-landen gedurende de Benelux-Top van 3 oktober 2016 te Schengen betreffende de benoeming van het nieuwe College van Secretarissen-generaal en van de secretaris-generaal van de Benelux Unie,

Overwegende dat de eerste ministers van de drie Benelux-landen gedurende de Benelux-Top van 8 november 2017 te Den Haag, zich baserend op een rotatie van de secretaris-generaal en de adjunct-secretarissen-generaal na een zittingstermijn van drie jaar, overeenstemming hebben bereikt over een gezamenlijke verklaring ter verduidelijking van de uitlegging van artikel 19, derde lid, van bovengenoemd Verdrag, welke werd ondertekend op 10 december 2018 door de ministers van Buitenlandse Zaken van de drie Benelux-landen,

Overwegende het voorstel om, in het kader van het aldus ingestelde rotatiesysteem, een nieuw Nederlands lid van het College van Secretarissen-generaal te benoemen in de functie van adjunct-secretaris-generaal, tot en met 31 december 2022,

Heeft het volgende beslist:

Artikel 1

De heer Frans Weekers, van Nederlandse nationaliteit, wordt benoemd tot adjunct-secretaris-generaal van de Benelux Unie met ingang van 1 januari 2020, met dien verstande dat de arbeidsvoorwaarden als bedoeld in het bij beschikking M (2019) 17 gevoegde reglement te zijnen aanzien slechts met ingang van 15 maart 2020 van toepassing zijn, onverminderd de terugbetaling van reis- en verblijfkosten als bedoeld in het bij beschikking M/adm (2007) 3 gevoegde reglement.

Artikel 2

Deze beschikking treedt in werking op 1 januari 2020.

Gedaan te Den Haag, op 16 januari 2020.

De Voorzitter van het Benelux Comité van Ministers,

S. BLOK

BESCHIKKING van het Benelux Comité van Ministers betreffende de wederzijdse erkenning van bewijzen afgeleverd in overeenstemming met het STCW-F-verdrag – M (2020) 2

Het Benelux Comité van Ministers,

Gelet op artikel 6, lid 2, onder a), van het Verdrag tot instelling van de Benelux Unie,

Gelet op artikel 1, onder b), van het Protocol van 29 april 1969 inzake de afschaffing van controles en formaliteiten aan de binnengrenzen van de Benelux en inzake de opheffing van de belemmeringen van het vrije verkeer,

Gezien het Internationaal Verdrag betreffende normen inzake opleiding, diplomering en wachtdienst van personeel van vissersschepen (STCW-F-verdrag¹),

Overwegende dat de onderdanen van de Benelux-landen, ingevolge de toepassing van artikel 2, lid 2, onder b), van het Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie van 3 februari 1958 op de visserij in de territoriale wateren van het Koninkrijk België en het Koninkrijk der Nederlanden, dezelfde behandeling genieten als de eigen onderdanen voor wat betreft de uitoefening van economische en beroepswerkzaamheden, met inbegrip van de verlening van diensten,

Overwegende dat, in het Koninkrijk België en het Koninkrijk der Nederlanden, de beroepswerkzaamheden van personeel van vissersschepen moeten worden gecertificeerd overeenkomstig het STCW-F-verdrag, onverminderd het bepaalde in richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties,

Overwegende dat de wederzijdse erkenning van de betrokken vaarbevoegdheids- en bekwaamheidsbewijzen nog niet op een vanuit het perspectief van de Benelux Unie afdoende wijze is geregeld, wat aanleiding geeft tot een ongerechtvaardigde belemmering van het vrije verkeer van personeel van vissersschepen,

Overwegende dat het wenselijk is om dienaangaande structurele, wederkerige afspraken te maken in het kader van de Benelux Unie, zonder daarbij afbreuk te doen aan de positie van het Groothertogdom Luxemburg ten aanzien van het STCW-F-verdrag,

Heeft het volgende beslist:

¹ "International Convention on Standards of Training, Certification and Watchkeeping for Fishing Vessel Personnel".

Artikel 1. Begripsomschrijvingen

1. Voor de toepassing van deze beschikking wordt verstaan onder:

- a) “STCW-F-verdrag”: Internationaal Verdrag betreffende normen inzake opleiding, diplomering en wachtdienst van personeel van vissersschepen, gedaan te Londen op 7 juli 1995;
- b) “Bewijs”:
 - i. Ofwel een vaarbevoegdheidsbewijs of een bewijs van beroepsbekwaamheid als bedoeld in de reglementaire bepalingen inzake vaarbevoegdheidsbewijzen voor de zeevisserijvaart, wat het Koninkrijk België betreft,
 - ii. Ofwel een vaarbevoegdheidsbewijs of een bekwaamheidsbewijs als bedoeld in de wettelijke bepalingen omtrent de bemanning van zeeschepen, wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft;
- c) “Bevoegde autoriteit”: een autoriteit uit het Koninkrijk België of het Koninkrijk der Nederlanden zoals bedoeld in artikel 4 van onderhavige beschikking.

2. Voor het overige hebben de in deze beschikking gehanteerde begrippen dezelfde betekenis als in het STCW-F-verdrag.

Artikel 2. Toepassingsgebied

1. Deze beschikking is van toepassing op de erkenning van bewijzen die door of op gezag van het Koninkrijk België of door of op gezag van het Koninkrijk der Nederlanden, voor het Europese deel van Nederland, werden afgeleverd in overeenstemming met het STCW-F-verdrag.

2. Ten aanzien van zeevarenden, die onderdaan zijn van een lidstaat van de Europese Unie en beschikken over andere beroepskwalificaties of bewijzen dan deze bedoeld in lid 1, laat deze beschikking onverlet de bepalingen van richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties en de relevante bepalingen die in het Koninkrijk België of het Koninkrijk der Nederlanden in uitvoering van die richtlijn zijn vastgesteld.

Artikel 3. Wederzijdse erkenning

Onverminderd het bepaalde in de artikelen 4 tot en met 8, erkennen de administraties van het Koninkrijk België en het Koninkrijk der Nederlanden elkaars in artikel 2 bedoelde bewijzen, door middel van een officiële verklaring overeenkomstig voorschrift 3 van hoofdstuk I van de bijlage bij het STCW-F-verdrag.

Artikel 4. Bevoegde autoriteiten

De administraties van het Koninkrijk België en het Koninkrijk der Nederlanden stellen elkaar schriftelijk in kennis van de autoriteit of autoriteiten die overeenkomstig de interne regelgeving en bestuursorganisatie bevoegd zijn voor de uitvoering van deze beschikking. Van elke relevante wijziging dienaangaande, waaronder wijzigingen in de taken, het adres of de contactgegevens van de bevoegde autoriteit, wordt op dezelfde wijze kennisgegeven.

Artikel 5. Kwaliteitsborging

1. Indien een bevoegde autoriteit daarom verzoekt, stellen de bevoegde autoriteiten elkaar in kennis van de kwaliteitsborgingsmaatregelen die zij toepassen om te voldoen aan de bepalingen van het STCW-F-verdrag inzake opleiding, training en certificatie.
2. Indien een bevoegde autoriteit daarom verzoekt, treden de bevoegde autoriteiten met elkaar in overleg over de in lid 1 bedoelde maatregelen en, in voorkomend geval, over de resultaten van de toepassing ervan.

Artikel 6. Echtheid en geldigheid van bewijzen

1. Indien een bevoegde autoriteit verzoekt om verificatie van de echtheid en geldigheid van de in artikel 2 bedoelde bewijzen, treden de bevoegde autoriteiten met elkaar in contact.
2. De bevoegde autoriteiten antwoorden binnen vijf werkdagen op dergelijk verzoek.
3. Indien een bevoegde autoriteit het antwoord op haar verzoek niet van dien aard acht dat haar twijfels omtrent de echtheid of geldigheid van het of de betrokken bewijzen worden weggenomen, kan zij in de desbetreffende gevallen afzien van de in artikel 3 bedoelde erkenning. Zij stelt de andere bevoegde autoriteit daar dan van in kennis.

Artikel 7. Onregelmatigheden

De bevoegde autoriteiten stellen elkaar onverwijld in kennis van elk geval van verval, intrekking, tijdelijke intrekking of ongeldigverklaring van een in artikel 2 bedoeld bewijs, alsook van elk geval van schriftvervalsing of andere fraude dienaangaande.

Artikel 8. Wijzigingen

De bevoegde autoriteiten stellen elkaar onverwijld in kennis van belangrijke wijzigingen in de regelingen met betrekking tot de opleiding en diplomering waar zij zorg voor dragen in overeenstemming met het STCW-F-verdrag.

Artikel 9. Inwerkingtreding en uitvoering

1. Deze beschikking treedt in werking op de dag van ondertekening.
2. Het Koninkrijk België en het Koninkrijk der Nederlanden doen de nodige wettelijke, regelgevende en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om aan de bepalingen van deze beschikking te voldoen.
3. Wanneer het Koninkrijk België en het Koninkrijk der Nederlanden de in het tweede lid bedoelde bepalingen vaststellen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking ervan naar deze beschikking verwezen.

Gedaan te Den Haag, op 18 februari 2020.

De Voorzitter van het Benelux Comité van Ministers,

S. BLOK

Gemeenschappelijke memorie van toelichting bij beschikking M (2020) 2 van het Benelux Comité van Ministers betreffende de wederzijdse erkenning van bewijzen afgeleverd in overeenstemming met het STCW-F-verdrag

1. Algemeen

Met deze beschikking worden op basis van het Verdrag tot instelling van de Benelux Unie afspraken vastgelegd teneinde belemmeringen van het vrije verkeer van personen en diensten tussen de Benelux-landen op te heffen voor wat betreft het inzetten van gekwalificeerd personeel op vissersschepen. Meer bepaald, is het de bedoeling om binnen de Benelux een hoog niveau van opleiding, training en certificatie van dergelijk personeel te garanderen, opdat hun vaarbevoegdheidsbewijzen (de zogenoemde *Certificates of Competency/CoC*) en bekwaamheidsbewijzen (de zogenoemde *Certificates of Proficiency/CoP*) wederzijds kunnen worden erkend.

Deze doelstelling wordt nagestreefd binnen het hieronder omschreven kader.

a) Het STCW-F-verdrag

In het Internationaal Verdrag betreffende normen inzake opleiding, diplomering en wachtdienst van personeel van vissersschepen, gedaan te Londen op 7 juli 1995 (hierna: STCW-F-verdrag¹), zijn bepalingen opgenomen met betrekking tot de diplomering van personeel van vissersschepen en de certificatie van hun beroepsbekwaamheden. De mogelijkheid tot erkenning van de door een andere partij bij het STCW-F-verdrag daarvoor afgegeven bewijzen is uitdrukkelijk voorzien in voorschrift 7 van hoofdstuk I van de bijlage bij het STCW-F-verdrag. Op grond van dat voorschrift, dient een partij bij het STCW-F-verdrag, vooraleer tot erkenning over te gaan, er zich van te vergewissen dat de eisen van het verdrag met betrekking tot de normen van bekwaamheid en de afgifte van bewijzen en officiële verklaringen volledig werden nageleefd door de andere partij.

b) De EU-context

Voorschrift 7 van hoofdstuk 1 van de bijlage bij het STCW-F-verdrag ontslaat de EU-lidstaten die partij zijn of worden bij het STCW-F-verdrag niet van hun verplichtingen overeenkomstig richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties². De EU-lidstaten die partij zijn of worden bij het STCW-F-verdrag dienen bijgevolg de nodige voorzieningen te treffen om de toepassing van het STCW-F-verdrag in overeenstemming te brengen met deze richtlijn³.

¹ "International Convention on Standards of Training, Certification and Watchkeeping for Fishing Vessel Personnel".

² PB L 255 van 30.9.2005, blz. 22 (richtlijn zoals ten tijde van de totstandkoming van deze beschikking laatstelijk gewijzigd door richtlijn 2013/55/EU (PB L 354 van 28.12.2013, blz. 132)).

³ Zie besluit (EU) 2015/799 van de Raad van 18 mei 2015 waarbij de lidstaten worden gemachtigd om, in het belang van de Europese Unie, partij te worden bij het Internationaal Verdrag betreffende de normen inzake opleiding, diplomering en wachtdienst van personeel van vissersschepen van de Internationale Maritieme Organisatie (PB L 127 van 22.5.2015, blz. 20).

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat, in tegenstelling tot het zgn. STCW-verdrag⁴, de bepalingen van het STCW-F-verdrag niet zijn geïntegreerd in de EU-rechtsorde⁵, er in het kader van de EU geen voorschriften zijn vastgesteld om te verzekeren dat de opleiding van personeel van vissersschepen binnen de EU aan strenge kwaliteitsnormen voldoet en er geen specifieke EU-regeling van toepassing is wat betreft de erkenning van hun beroepskwalificaties.

c) *De Benelux-context*

Ingevolge artikel 3 van de Overgangsovereenkomst bij het Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie van 3 februari 1958, zijn de bepalingen van dat verdrag inzake non-discriminatie op grond van nationaliteit in de eerste helft van de jaren 1960 van toepassing geworden op de visserij in de territoriale wateren en hebben België en Nederland hun nationale voorschriften met betrekking tot de visserij in de territoriale wateren gewijzigd opdat onderdanen van één land bij visserij in de territoriale wateren van het andere land er op dezelfde wijze behandeld worden als de eigen onderdanen voor wat betreft de uitoefening van de desbetreffende economische en beroepswerkzaamheden, met inbegrip van de verlening van diensten.

Bovengenoemde Benelux-regeling, welke in de hedendaagse praktijk nog steeds toepassing vindt, volstaat op zich echter niet om binnen de Benelux te kunnen overgaan tot de wederzijdse erkenning van bewijzen afgeleverd in overeenstemming met het STCW-F-verdrag, ook al hanteren België en Nederland dienaangaande gelijkwaardige hoge standaarden (in tegenstelling tot een aantal andere partijen bij het STCW-F-verdrag). Dit kan ondervangen worden door deze regeling aan te vullen en, meer bepaald, door de naleving van deze hoge standaarden, als voorafgaande vereiste voor de erkenning, binnen de Benelux te borgen door middel van een beschikking van het Benelux Comité van Ministers als bedoeld in artikel 6, lid 2, onder a), van het Verdrag tot instelling van de Benelux Unie.

Daarbij dient evenwel rekening gehouden te worden met het feit dat België partij is bij het STCW-F-verdrag sinds 10 augustus 2018 en Nederland sinds 24 maart 2019, doch niet Luxemburg, dat geen bewijzen afgeeft aan personeel van vissersschepen nu dergelijke schepen niet in het Luxemburgs maritiem register worden geregistreerd. Dit impliceert in het bijzonder dat België en Nederland het algemeen stelsel van erkenning van richtlijn 2005/36/EG zonder meer dienen te blijven toepassen ten aanzien van eventuele Luxemburgse zeevarenden die beschikken over andere relevante beroepskwalificaties.

⁴ Internationaal Verdrag betreffende normen voor zeevarenden inzake opleiding, diplomering en wachtdienst, gedaan te Londen op 7 juli 1978 (*“International Convention on Standards of Training, Certification and Watchkeeping for Seafarers”*).

⁵ De door het STCW-F-verdrag bestreken materie valt immers niet onder de toepassing van richtlijn 2008/106/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 inzake het minimum opleidingsniveau van zeevarenden (herschikking)(PB L 323 van 3.12.2008, blz. 33; richtlijn zoals ten tijde van de totstandkoming van deze beschikking laatstelijk gewijzigd door richtlijn (EU) 2019/1159 (PB L 188 van 12.7.2019, blz. 94)).

2. Artikelsgewijze toelichting

Preambule

Deze beschikking is erop gericht belemmeringen van het vrije verkeer van personen en diensten weg te nemen door structureel te borgen dat de eisen worden nageleefd die nodig zijn om bewijzen inzake de opleiding, training en certificatie van personeel van vissersschepen te kunnen erkennen, in plaats van de naleving van die eisen in elk specifiek geval te moeten nagaan. Derhalve vormt het Protocol van 29 april 1969 inzake de afschaffing van controles en formaliteiten aan de binnengrenzen van de Benelux en inzake de opheffing van de belemmeringen van het vrije verkeer de geëigende juridische basis voor onderhavige beschikking.

In de preambule wordt benadrukt dat de noodzaak om te borgen dat bovengenoemde eisen worden nageleefd voor België en Nederland voortvloeit uit het STCW-F-verdrag, en dat noch de bestaande Benelux-regeling wat betreft visserij in hun territoriale wateren noch richtlijn 2005/36/EG volstaan om dit op structurele wijze te doen. Daarnaast wordt de specifieke situatie van Luxemburg benadrukt (zie hoger).

Artikel 1

Dit artikel bevat de toepasselijke begripsomschrijvingen. Aangezien deze beschikking kadert binnen de uitvoering van het STCW-F-verdrag, sluit de in de beschikking gebruikte terminologie aan op die van het STCW-F-verdrag en hebben de begrippen van de beschikking in principe dezelfde betekenis als in dat verdrag.

Voor de notie “bewijs” dient evenwel teruggegrepen te worden naar de nationale voorschriften van België respectievelijk Nederland waarin de vereisten van het STCW-F-verdrag werden geïntegreerd. Deze nationale voorschriften maken zowel in België als Nederland een onderscheid tussen *Certificates of Competency* (CoC) en *Certificates of Proficiency* (CoP), terwijl het STCW-F-verdrag dergelijke tweedeling niet hanteert. De desbetreffende nationale definities zijn wat België betreft bepaald in artikel 1, onder 3° en 4°, van het Koninklijk besluit van 13 november 2009 inzake vaarbevoegdheidsbewijzen voor de zeevisserijvaart⁶, en wat Nederland betreft in artikel 1, lid 1, onder o) en w), van de Wet Zeevarenden⁷.

Wat betreft de “bevoegde autoriteiten” die in de praktijk zullen instaan voor de erkenning van de betrokken bewijzen, dient elk land aan te duiden om welke autoriteiten het gaat. Thans betreft dit in België het Directoraat-generaal Scheepvaart van de Federale Overheidsdienst (FOD) Mobiliteit en Vervoer, en in Nederland de Inspectie Leefomgeving en Transport van het Ministerie van Infrastructuur en Waterstaat⁸. Toekomstige wijzigingen dienaangaande dienen doorgegeven te worden overeenkomstig artikel 4. De afgifte of erkenning van de betrokken bewijzen is in Luxemburg om evidente redenen niet aan de orde.

⁶ Belgisch Staatsblad, 18.12.2009.

⁷ Wet van 11 december 1997, houdende regels omtrent de bemanning van zeeschepen (Zeevaartbemanning-wet) (Staatsblad 1997, nr. 757); opschrift gewijzigd per 20 augustus 2013.

⁸ Meer bepaald is wat Nederland betreft het Ministerie van Infrastructuur en Waterstaat (“de administratie”) de bevoegde autoriteit en is de inspecteur-generaal van de Inspectie Leefomgeving en Transport de ambtenaar die namens Nederland, inclusief de administratie, verantwoordelijk is voor de operationele uitvoering van onderhavige beschikking. Voorts kan met het oog op verificatiedoeleinden informatie verkregen worden bij de onafhankelijke certificeringsorganisatie Kiwa.

Artikel 2

Artikel 2 bepaalt het toepassingsgebied van onderhavige beschikking, dat zich beperkt tot de erkenning van *Certificates of Competency* (CoC) en *Certificates of Proficiency* (CoP) die in overeenstemming met het STCW-F-verdrag worden afgegeven door of in naam van de Belgische of Nederlandse overheid. Eventuele bewijzen die autonoom worden afgegeven door een trainingsinstituut en niet in naam van de overheid, vallen niet onder het toepassingsgebied van deze beschikking. Deze beschikking is evenmin van toepassing op zeevarenden, die onderdaan zijn van een lidstaat van de Europese Unie en beschikken over beroepskwalificaties of bewijzen die niet zijn afgegeven door of in naam van de Belgische of Nederlandse overheid, ten aanzien waarvan louter richtlijn 2005/36/EG geldt. Dit betreft ook, bijvoorbeeld, Luxemburgse zeevarenden die beschikken over een bewijs dat is afgegeven door een andere partij bij het STCW-F-verdrag dan België of Nederland.

Artikel 3

Artikel 3 houdt de verplichting in voor België en Nederland om elkaars in overeenstemming met het STCW-F-verdrag afgeleverde bewijzen te erkennen op de wijze zoals bepaald in voorschrift 3 van hoofdstuk I van de bijlage bij het STCW-F-verdrag (zijnde erkenning/*recognition* gevolgd door bevestiging/*endorsement*). Deze structurele erkenning is mogelijk omdat kan worden bevestigd dat aan het bepaalde in voorschrift 7 van hoofdstuk I van de bijlage bij het STCW-F-verdrag wordt voldaan. Zowel België als Nederland leven de eisen van het STCW-F-verdrag met betrekking tot de normen van bekwaamheid en de afgifte van bewijzen en officiële verklaringen immers volledig na (zelfs in die mate dat zij beiden hogere standaarden hanteren dan een aantal andere partijen bij het STCW-F-verdrag). Ter staving daarvan verschaffen zij elkaar, op verzoek, inzicht in hun toepasselijke kwaliteitsborgingssystemen (zie artikel 5) en engageren zij zich om vlot samen te werken in geval van twijfels of onregelmatigheden met betrekking tot de betrokken bewijzen (zie artikelen 6 en 7). Verder engageren België en Nederland zich om elkaar op de hoogte te brengen in geval van relevante wijzigingen in hun interne regelingen inzake de opleiding en diplomering van personeel van vissersschepen (zie artikel 8).

Artikel 4

Voor dit artikel wordt verwezen naar de toelichting die reeds bij artikel 1 is gegeven wat betreft de bevoegde autoriteiten.

Artikelen 5 tot en met 8

Zoals vermeld in de toelichting bij artikel 3, gaat de wederzijdse erkenning van de betrokken bewijzen gepaard met transparantie op het gebied van kwaliteitsborging en met samenwerking in geval van twijfel of onregelmatigheden en in geval van wijzigingen in de toepasselijke nationale regelingen. De desbetreffende bepalingen zijn opgenomen in de artikelen 5 tot en met 8.

Artikel 9

Dit artikel regelt de inwerkingtreding en de tenuitvoerlegging van deze beschikking. België en Nederland engageren zich om hun bestaande wet- of regelgeving zo nodig aan te passen om de beoogde erkenningsregeling zo spoedig mogelijk ten volle te realiseren. In België zijn de relevante voorschriften van het STCW-F-verdrag geïntegreerd in het reeds genoemde Koninklijk besluit van 13 november 2009 inzake vaarbevoegdheidsbewijzen voor de zeevisserijvaart. In Nederland zijn deze voorschriften geïntegreerd in de reeds genoemde Wet Zeevarenden en in het Besluit zeevarenden⁹ en de Regeling zeevarenden¹⁰. De uitvoering van deze beschikking impliceert in eerste instantie dat deze twee Benelux-landen elkaars in overeenstemming met het STCW-F-verdrag afgegeven *Certificates of Competency* (CoC) en *Certificates of Proficiency* (CoP) erkennen. Dit veronderstelt naar verwachting geen formele wijziging van bovengenoemde of de ermee aanverwante rechtshandelingen. Aan Luxemburgse zijde zijn geen uitvoeringsmaatregelen aan de orde, nu Luxemburg geen partij is bij het STCW-F-verdrag en dus evenmin de betrokken bewijzen kan afgeven of erkennen.

⁹ Besluit van 23 augustus 2001, houdende bepalingen omtrent de bemanning van zeeschepen in de handelsvaart en de zeilvaart (Besluit zeevaartbemanning handelsvaart en zeilvaart) (Staatsblad 2002, nr. 25); opschrift gewijzigd per 1 april 2019.

¹⁰ Regeling van de Minister van Infrastructuur en Milieu, van 12 oktober 2012, nr. IENM/BSK-2012/158694, houdende vaststelling van regels over huisvesting van zeevarenden aan boord en enige andere onderwerpen alsmede wijziging van enige regelingen, ter uitvoering van het Maritiem Arbeidsverdrag, 2006, en richtlijn 2009/13/EG (Regeling zeevarenden) (Staatscourant 2012, nr. 21281).

BESCHIKKING van het Benelux Comité van Ministers tot benoeming van een plaatsvervangend raadsheer in het Benelux-Gerechtshof – M (2020) 3

Het Benelux Comité van Ministers,

Gelet op artikel 3, leden 1 tot en met 3, van het Verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-Gerechtshof, ondertekend te Brussel op 31 maart 1965, zoals laatst gewijzigd door het op 15 oktober 2012 te Luxemburg ondertekende Protocol,

Overwegende dat het Benelux Comité van Ministers op 20 november 2019 akte heeft verleend van het ontslag, per 1 november 2019, van de heer Pierre Calmes als plaatsvervangend raadsheer in het Benelux-Gerechtshof,

Op voordracht van de Luxemburgse minister van Justitie,

Heeft het volgende beslist:

Artikel 1

Mevrouw Marie-Laure Meyer, eerste raadsheer in het *Cour d'appel* van Luxemburg, wordt benoemd tot plaatsvervangend raadsheer in het Benelux-Gerechtshof.

Artikel 2

Deze beschikking treedt in werking op de dag van ondertekening.

Gedaan te Den Haag, op 6 februari 2020.

De Voorzitter van het Benelux Comité van Ministers,

S. BLOK

BESCHIKKING van het Benelux Comité van Ministers tot benoeming van een plaatsvervangend raadsheer in het Benelux-Gerechtshof – M (2020) 4

Het Benelux Comité van Ministers,

Gelet op artikel 3, leden 1 tot en met 3, van het Verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-Gerechtshof, ondertekend te Brussel op 31 maart 1965, zoals laatst gewijzigd door het op 15 oktober 2012 te Luxemburg ondertekende Protocol,

Overwegende dat het Benelux Comité van Ministers op 27 augustus 2019 akte heeft verleend van het ontslag, per 1 september 2019, van de heer Paul Maffei als plaatsvervangend raadsheer in het Benelux-Gerechtshof,

Op voordracht van de Belgische minister van Justitie,

Heeft het volgende beslist:

Artikel 1

De heer Geert Jocqué, raadsheer in het Hof van Cassatie van België, wordt benoemd tot plaatsvervangend raadsheer in het Benelux-Gerechtshof.

Artikel 2

Deze beschikking treedt in werking op de dag van ondertekening.

Gedaan te Den Haag, op 4 maart 2020.

De Voorzitter van het Benelux Comité van Ministers,

S. BLOK

BESCHIKKING van het Benelux Comité van Ministers tot benoeming van de voorzitter van de Raadgevende Commissie bevoegd inzake ambtenarenrechtspraak voor de personen in dienst van de Benelux Unie – M (2020) 6

Het Benelux Comité van Ministers,

Gelet op artikel 8 van het Aanvullend Protocol bij het Verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-Gerechtshof inzake de rechtsbescherming van de personen in dienst van de Benelux Economische Unie, ondertekend te 's-Gravenhage op 29 april 1969,

Overwegende dat, gelet op de voorwaarden voor de uitoefening van de desbetreffende functie, moet worden overgegaan tot de vervanging van de bij beschikking M (97) 6 van het Benelux Comité van Ministers benoemde voorzitter van de Raadgevende Commissie bevoegd inzake ambtenarenrechtspraak voor de personen in dienst van de Benelux Unie,

Overwegende dat het Benelux Comité van Ministers op 9 december 2019 een rotatie tussen de drie landen is overeengekomen, volgens dewelke een Luxemburgse magistraat thans de functie van voorzitter zal waarnemen voor een duurtijd van zes jaar,

Op voorstel van de Luxemburgse minister van Justitie,

Heeft het volgende beslist:

Artikel 1

De heer Michel Reiffers, vicepresident van het *Cour supérieure de Justice* en raadsheer in het *Cour de Cassation* van Luxemburg, wordt voor een duurtijd van zes jaar benoemd tot voorzitter van de Raadgevende Commissie bevoegd inzake ambtenarenrechtspraak voor de personen in dienst van de Benelux Unie.

Artikel 2

Beschikking M (97) 6 van het Benelux Comité van Ministers wordt opgeheven.

Artikel 3

Deze beschikking treedt in werking op de dag van ondertekening.

Gedaan te Den Haag, op 6 maart 2020.

De Voorzitter van het Benelux Comité van Ministers,

S. BLOK

BESCHIKKING van het Benelux Comité van Ministers tot benoeming van een rechter in het Benelux-Gerechtshof – M (2020) 7

Het Benelux Comité van Ministers,

Gelet op artikel 3, leden 1 tot en met 3, van het Verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-Gerechtshof, ondertekend te Brussel op 31 maart 1965, zoals laatst gewijzigd door het op 15 oktober 2012 te Luxemburg ondertekende Protocol,

Overwegende dat het Benelux Comité van Ministers op 16 januari 2020 akte heeft verleend van het ontslag van mevrouw Marie-Laure Meyer als rechter in het Benelux-Gerechtshof, onverminderd haar benoeming bij beschikking M (2020) 3 van het Benelux Comité van Ministers tot plaatsvervangend raadsheer in het Benelux-Gerechtshof,

Op voordracht van de Luxemburgse minister van Justitie,

Heeft het volgende beslist:

Artikel 1

De heer Thierry Schiltz, raadsheer in het *Cour d'appel* van Luxemburg, wordt benoemd tot rechter in het Benelux-Gerechtshof.

Artikel 2

Deze beschikking treedt in werking op de dag van ondertekening.

Gedaan te Den Haag, op 12 maart 2020.

De Voorzitter van het Benelux Comité van Ministers,

S. BLOK

Jaarplan

JAARPLAN 2020

Het jaarplan 2020 van de Benelux Unie, vastgesteld door het Benelux Comité van Ministers overeenkomstig artikel 6, lid 2, onder d), van het Verdrag tot instelling van de Benelux Unie, wordt gepubliceerd als [bijlage](#) die een integrerend bestanddeel uitmaakt van het Benelux Publicatieblad van heden.

SECRETARIAAT-GENERAAL
Regentschapsstraat 39
1000 Brussel

Het Benelux Publicatieblad wordt uitgegeven door het Secretariaat-Generaal van de Benelux Unie en is verkrijgbaar in het Nederlands en het Frans.

Op de website www.benelux.int kunt u het Benelux Publicatieblad raadplegen en kunt u zich inschrijven voor de mailinglist. U vindt er eveneens de regelgeving van de Benelux Unie.